

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1954 m.
kovo

31

TREČIADIENIS

Nr.38(1002)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetui — 1 pusl.

2. Informacinis pranešimas apie VLKJS CK plenumą — 1 pusl.

3. A. RYBKOVSKIS. Prie ko priveda perdėtas darbuotojų išgyrimas — 2 pusl.

4. Radzivilovas atsako... — 2 pusl.

5. S. JURJEVAS. Objektivių priežasčių beleškant — 3 pusl.

6. B. PIEVIŠKYTĖ. Kaip aš siekiu aukšto primelžimo žiemos laikotarpiu — 3 pusl.

7. Skaitytojų laiškas — 4 pusl.

8. V. CHARKOVAS. Tarp-tautinė apžvalga — 4 pusl.

Pasirengimo sėjai savitarpio patikrinimas

Rajono kolūčiai yra svarbiausios ūkinės-politinės kampanijos — pavasario sėjos išvakarėse. Praslinks nedaug laiko, ir kolūkių laukuose plačiai išsivystys darbai.

Pavasario sėja — kovos už aukštą derlių lemiamasis laikotarpis. Savalaikis ir kokybiškas sėjos atlikimas turi didžiausią reikšmę stiprinant kolūkius, įgyvendinant partijos paruoštą tolesnio žemės ūkio išvystymo programą. Štai kodėl labai svarbu sudaryti visas sąlygas sėkmingam sėjos atlikimui, numatyti viską ligi smulkmenų, kad sėjos metu nebūtų jokių sutrikdymų, jokių staigmenų.

Ligi laukų darbų pradžios jau liko labai mažai laiko, bet vis dėlto daugelyje rajono kolūkių dar yra rimti trūkumai ir nepriteikiantys rezultatai sėjai. Kai kurių kolūkių valdybos nepastebi arba taikstosi su šiais trūkumais, nesilima žyglų jiems pašalinti. O tai, savo ruožtu, gali pražūtingai atsiliepti į sėkmingą laukų darbų vykdymą.

Praėjusių metų praktika vaizdžiai parodė, kad viena iš svarbių priemonių užtikrinant pavyzdinę pasirengimą sėjai ir iškeliant esamus trūkumus yra lenktyniaujančių kolūkių pasirengimo sėjai sa-

vitarpio patikrinimas. Toks lenktyniaujančių kolūkių atstovų vykdomas patikrinimas leidžia susumuoti lenktyniavimo pasirengiant sėjai rezultatus, padeda išskirti trūkumus, o taip pat yra gera priemonė perteikiant pirmūnų patyrimą.

MTS darbuotojų, žemės ūkio specialistų ir kolūkių pirmininkų socialistiniame įsipareigojime 1954 metams numatyta atlikti rajono kolūkiuose pasirengimo sėjai savitarpio patikrinimą nuo balandžio 1 dienos ligi 10 dienos. Kolūkių valdybos, žemės ūkio specialistai, partinės organizacijos privalo su visu rimtumu žiūrėti į šią svarbią priemonę.

Pasirengimo sėjai savitarpio patikrinimas turi padėti išskirti ir greičiau pašalinti esamus trūkumus, toliau vystyti socialistinį lenktyniavimą tarp brigadų ir tarp kolūkių, įtraukti visus kolūkiečius aktyviai kovoti už sėkmingą pavasario sėjos atlikimą, už tolesnį galingą žemės ūkio pakilimą.

Draugai kolūkiečiai, mechanizatoriai ir žemės ūkio specialistai! Aukščiau pakelkime socialistinio lenktyniavimo vėlavą pavasario sėjos metu. Garbingai įvykdysime brangiosios Komunistų partijos nubrėžto galingo žemės ūkio pakilimo programą!

Daugiavaikių motinų apdovanojimas TSRS ordinais ir medaliais

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1954 metų kovo 27 d. įsaku, sutinkamai su TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1944 metų rugpjūčio 18 d. įsaku, apdovanota didelė grupė daugiavaikių motinų — darbininkių, kolūkiečių ir kt.

„Motinystės šlovės“ I laipsnio ordinu apdovanotos daugiavaikės motinos: Šiaulių rajono — J. Kvašienė, J. Povilienė, E. Mikulskienė, Šilutės rajono — A. Jurgelevičienė, D. Nazarovienė ir kitos.

„Motinystės šlovės“ II laipsnio ordinu apdovanotos daugiavaikės motinos: Daugų rajono — B. Aleknavičienė, M. Matačinskienė, Obelių rajono — J. Baranauskienė, G. Laučienė, D. Leščiovienė, Kaišiadorių rajono — A. Butrimavičienė, S. Putnikienė, Ne-

menčinės rajono — J. Sinkevičienė, J. Stankevičienė, Skuodo rajono — P. Baranauskienė, E. Sabaliauskienė, F. Žvinklienė, Šalčininkų rajono — G. Rosilevskaja, D. Trifonova, P. Trukšina ir kitos.

„Motinystės šlovės“ III laipsnio ordinu apdovanotos daugiavaikės motinos: Dūkšto rajono — M. Bogomolnikova, J. Černiauskienė, S. Kardelienė, Jurbarko rajono — S. Jonelienė, O. Urbonienė, Lazdijų rajono — I. Bartninkienė, D. Tamulionienė ir kitos.

„Motinystės medaliu“ I laipsnio medaliu apdovanota 150 daugiavaikių motinų ir „Motinystės medaliu“ II laipsnio medaliu — 240 daugiavaikių motinų.

(ELTA).

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetui

Visasąjunginės Lenino Komunistinės Jaunimo Sąjungos XII suvažiavimas 18-milijoninės komjaunuolių armijos vardu, visos tarybinės liaudies jaunosios kartos vardu siunčia brangiai Komunistų partijai ir jos Centro Komitetui liepsningą komjaunuolišką sveikinimą!

Begalinė yra Tarybų šalies jaunuolių ir merginų meilė bei atsidavimas Komunistų partijai. Su partija jie sieja karščiausias mintis ir lūkesčius, jai yra dėkingi už visą savo gyvenimo laimę ir džiaugsmą. Diena iš dienos partija ugdo ir puoselėja jaunąją socializmo šalies kartą. Lenino komjaunimas visoje savo veikloje jaučia nuolatinį, tėvišką Komunistų partijos ir jos Centro Komiteto rūpinimąsi. Partiniame vadovavime — komjaunimo jėgos ir tvirtumo šaltinis.

Su didžiausiu entuziazmu sutiko suvažiavimo delegatai, visas Lenino komjaunimas Komunistų partijos Centro Komiteto sveikinimą VLKJS XII suvažiavimui. Šiame dokumente nubrėžta kovinė programa visam komjaunimo darbu toliau gerinti auklėjant jaunuosius komunistus statytojus be galo atsidavusius Komunistų partijai, tarybinei Tėvynei.

Suvažiavimas užtikrina TSKP Centro Komitetą, kad komjaunuoliai ir komjaunuolės, tarybiniai jaunuoliai ir merginos paskirs visas savo jėgas išmintingiems partijos nurodymams įgyvendinti.

Komjaunuoliai, visas tarybinis jaunimas dar aktyviau dalyvaus valstybinėje, ūkinėje ir kultūrinėje statyboje, visame šalies visuomeniniame-politiniame gyvenime. Su dviguba energija komjaunimas vystys socialistinį lenktyniavimą jaunimo tarpe už tolesnį socialistinės pramonės išvystymą ir smarkų visų žemės ūkio šakų pakilimą, už liaudies vartojimo prekių gausumo sukūrimą mūsų šalyje.

Partija patikėjo komjaunimui kilnias ir atsakingas pareigas jaunimo komunistinio auklėjimo srityje. Komjaunimas dar atkakliau padės jaunuoliams ir merginoms įsivairinti marksizmo-leninimo pagrindus, sąmoningai įgyvendinti visanugalintį Markso—Engelso—Lenino—Stalino mokymą. Lenino komjaunimas padarys visa, kad jaunoji karta augtų darbšti ir žvali, stipri ir drąsi, be galo atsidavusi partijai ir tarybinei liaudžiai, giliai tikinti komunistinio pergalės, sugebanti įveikti bet kokius sunkumus kelyje į šį kilnų tikslą.

Komjaunimas ir ateityje sieks, kad tarybinis jaunimas atkakliai įsisavintų ži-

nius, priešakinio mokslo ir technikos pasiekimus, mokėtų juos pritaikyti praktikoje visose liaudies ūkio ir kultūros srityse. Komjaunimo organizacijos nenuilstamai rūpinsis fiziniu jaunimo grūdinimu, jo parengimu darbu ir mylimosios Tėvyinės gynybai.

Ištikimas proletarinio internacionalizmo principams, komjaunimas visuomet žengs demokratinio jaunimo avangarde, visokeriopai stiprins broliškus ryšius su didžiosios Kinijos Liaudies Respublikos, liaudies demokratijos šalių, Vokietijos Demokratinės Respublikos jaunimu, su jaunąja visų šalių karta, kovojančia už taiką, prieš naujo karo kurstytojus.

Mūsų suvažiavimas praėjo principinės kritikos ir savikritikos aplinkoje, atskleidė trūkumus komjaunimo organizacijų ir jų vadovaujančiųjų organų darbe, parengė priemones komjaunimo veiklai toliau tobulinti. Suvažiavimas nužymėjo kelis pagerinti darbu V. I. Lenino vardo „Pionierių organizacijos, kuri vaidina didelį vaidmenį komunistiškai auklėjant tarybinius vaikus. Komjaunimas ryžtingai šalins iš komjaunimo organų darbo praktikos kanceliariinius-biurokratinius vadovavimo metodus, visokeriopai stiprins gyvus ryšius su plačiosiomis jaunimo masėmis, nenuilstamai rūpinsis jaunuolių ir merginų vis labiau augančių poreikių ir interesų patenkinimu.

Savo XII suvažiavimą Visasąjunginė Lenino Komunistinė Jaunimo Sąjunga sutiko, kaip niekuomet susitelkusi apie partiją ir jos Centro Komitetą. Komunistų partija — išmintingas jaunimo mokytojas ir auklėtojas. Partijos žodis, Partijos reikalas — komjaunimui yra aukščiau už viską. Suvažiavimas užtikrina Komunistų partijos Centro Komitetą, kad komjaunimas, ištikimas nemirtingoms Lenino idėjoms, ir toliau tvirtai ir nepajudinamai žengs su Komunistų partija, kaip ištikimas jos sūnus, kaip jos patikimas rezervas ir padėjėjas. Komjaunimas, tarybinis jaunimas nenuilstamai padės Partijai, Tarybinei vyriausybei stiprinti Tarybų valstybę, darbininkų klasės ir kolūkinės valstietijos sąjungą, neišardomą TSRS tautų draugystę, kovoti už komunistinio triumfą.

Tegyvuoja Tarybų Sąjungos Komunistų partija, didžioji vairuojanti ir vadovaujanti tarybinės liaudies jėga kovoje už komunistinį!

Tegyvuoja Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas!

VLKJS XII suvažiavimas

Informacinis pranešimas apie VLKJS CK plenumą

Įvyko komjaunimo XII suvažiavimo išrinkto VLKJS Centro Komiteto pirmasis plenumas. Plenumas apsvaistė organizacinius klausimus. Plenumas išrinko VLKJS

CK biurą iš 13 narių ir 2 kandidatų.

VLKJS CK pirmuoju sekretoriumi išrinktas drg. A. N. Šešepinas. VLKJS CK sek-

retoriais išrinkti: drg. drg. R. T. Ablova, V. I. Zalužnas, V. I. Kočemasovas, A. A. Rapochinas, V. J. Semičastnas, Z. P. Tumanova.

PARTIJOS GYVENIMAS

Prie ko priveda perdėtas darbuotojų išgyrimas

1950 metų pradžioje Zarasų rajono Čapajevio vardo žemės ūkio artelės nariai kolūkio pirmininku išrinko G. P. Deviatnikovą. Jie pažino jį kaip gerą organizatorių, jautrų draugą.

Komunistas drg. Deviatnikovas energingai ėmėsi pavelto jam darbo. Spręsdamas vieną ar kitą ūkinį klausimą, jis tarėsi su valdybos nariais, su partine organizacija, su eiliniaisiai kolūkiečiais, atidžiai klausydavo jų pasiūlymų. Ir tai davė savo rezultatus. Praslinko metai. Čapajevio vardo kolūkis išėjo į priešakinį rajono kolūkių eiles.

Ataskaitiniame susirinkime 1951 metais kolūkiečiai atžymėjo, kad artelės valdyba pasiekė žymių laimėjimų stiprinant visas visuomeninio ūkio šakas, ypač gyvulininkystę. Visuotinis kolūkiečių susirinkimas artelės valdybos ir pirmininko drg. Deviatnikovo darbą įvertino gerai. Dalyvavusieji susirinkime rajono vadovai parėmė visiškai teisingą kolūkiečių nuomonę.

Tačiau, deja, tuo nepasitenkinta. Po to jie pradėjo visai girti Deviatnikovą rajone. Nebuvo nė vieno plenumo, partijos rajono komiteto biuro posėdžio, rajono vykdomojo komiteto posėdžio, ūkinio aktyvo pasitarimo, kuriame Deviatnikovas nebūtų iškeltas pavyzdžiu kitiems kolūkių vadovams.

—Pasmokykite iš drg. Deviatnikovo, kaip reikia vadovauti kolūkiui, — ne kartą siūlydavo partijos Zarasų rajono komiteto sekretorius drg. Binkis.

— Vienas iš geriausių, labiausiai prityrusių kolūkių vadovų mūsų rajone yra drg. Deviatnikovas, — pritarė jam rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Vitukinas.

Klausydamasis šių pagyrimų, Deviatnikovas padarė sau visiškai neteisingą išvadą, nutaręs, kad jis yra neklystantis vadovas.

— Taip, draugai, pas mane puikūs laimėjimai, ūkis auga ir stiprėja ne dienomis, o valandomis, — kalbėdavo De-

viatnikovas susirinkimuose, pasitarimuose. — Tikiuosi, kad artimiausiu laiku mano vadovaujamas kolūkis taps pavyzdžiu daugeliui respublikos artelių.

Ir čia pat neužmiršdavo sudainuoti ditirambą rajono vadovų adresu, dėkodavo jiems už jautrų vadovavimą ir suteiktą pasitikėjimą.

Kai kurie kolūkių vadovai pastebėjo Deviatnikovo pasikeitimą.

— Mūsų rajono vadovų tarpe taip jau įprasta, — pasigirdavo blaivūs balsai, — vos vienas ar kitas darbuotojas pasižymi darbe, kai pradeda girti jį be galo, o paskui bara, šalima iš darbo.

Laikas slinko, Deviatnikovą, kaip ir anksčiau, keldavo pavyzdžiu.

Tuo tarpu partijos rajono komitetas, rajono vykdomasis komitetas iš kolūkiečių, iš kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretoriaus drg. Balabkino pradėjo gauti rimtus signalus apie trūkumus Deviatnikovo darbe. Tačiau į šiuos signalus niekas nekreipė dėmesio.

Jausdamas, kad rajono vadovai apsaugo jį nuo kritikos, Deviatnikovas išpuiko, atitrūko nuo masių, pradėjo pažeidinėti Žemės ūkio artelės įstatus, staurinti kolūkiečių teises. Jis stėjo į visuomeninio turto grobstymo kelią, susidorodavo su tais, kas nurodydavo trūkumus kolūkio darbe.

Kolūkiečiai su pasipiktinimu kalbėjo apie Deviatnikovo darbelius, reikalavo sudrausti jį. Tačiau jų balso rajone niekas neklausė. Kai kas net buvo linkęs manyti, kad šie skundai greičiausiai skirti puikaus vadovo autoritetui pakirsti. Tačiau, kaip sako liaudies patarlė, ylos maiše nepaslėpsi! Čapajevio vardo kolūkio gamybiniai rodikliai žymiai nusmuko. Čia praėjusiais metais buvo surinktas menkiausias respublikoje grūdinių kultūrų derlius, buvo sužlugdytas juodojo pūdymo ir rudeninis arimas, uždelsta žiemkenčių sėja ir derliaus kūlimas, neįvykdytas pašarų sukaupto ir gy-

vulininkystės patalpų statybos planas. Gyvulių žiemojimas vyksta labai neorganizuotai. Fermose nėra nuolatinių darbuotojų, klesti nuasmeninimas, kolūkiečiai paėiliui šeria, girdo, melžia karves, žymiai sumažėjo gyvulių produktyvumas.

Kaip galėjo atsitikti, kad buvęs kadaise geras kolūkio pirmininkas, sumanus organizatorius ir jautrus draugas tapo visiškai netinkamu darbuotoju? Įvyko tai dėl to, kad rajono vadovai patys pastūmė Deviatnikovą išpuikimo keliu, Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimo keliu. Jie labai daug kalbėjo apie jo puikias savybes, apie laimėjimus, laiku neiškeldavo jo darbo trūkumų.

Apie Zarasų vadovų darbo stilių galima spręsti ir iš kai kurių kitų kolūkių pavyzdžių. Dabar labai girtamas „Lenino atminties“ kolūkio pirmininkas drg. Grigorjevas. Be abejonės, jis neblogas pirmininkas, gali vadovauti žemės ūkiui. Tačiau paskutiniu laiku jis, panašiai kaip Deviatnikovas, pradėjo didžiuliais savo laimėjimais, nepaisyti kolūkiečių nuomonės.

Grigorjevas daro kolūkyje tai, kas jam patinka. Pavyzdžiui, neseniai dėl mechaniko drg. Zavacko kaltės sudūžo vėjo variklio vėjo ratas. Kolūkis turėjo 7 tūkstančius rublių nuostolio ir neteko vandens tiekimo gyvulininkystės fermose. Užuo apsvartęs šį atsitikimą valdybos posėdyje, išieškojęs iš kaltininkų padarytą nuostolį, Grigorjevas mėgino paslėpti nuo kolūkiečių šį atsitikimą ir visus nuostolius įrašė kolūkio sąskaita. Šį faktą žino partijos rajono komitete ir rajono vykdomajame komitete, MTS. Užuo laiku ištaisė drg. Grigorjevą, nurodė jam stambias klaidas, rajono vadovai ir toliau giria jį be saiko, nepastebėdami, kad jis eina tuo pačiu keliu, kuriuo ėjo ir Deviatnikovas.

A. Rybkovskis

(Iš 1954 m. kovo 26 dienos „Sovietskaja Litva“)

Praėjusieji metai pasižymėjo dideliu lietuvių teatro meno laimėjimu — Lietuvos TSR operos ir baleto teatro scenoje pastatyta pirmoji tarybinė lietuviška kompozitoriaus A. Račiūno opera „Marytė“.

Nuotraukoje: operos „Marytė“ antrojo veiksmo scena. Partizanai miške. Centre Marytė — artistė J. Petraškevičiūtė, Stalininės premijos laureatė L. Meinerio nuotr.

(ELTA).

Radzivilovas atsako ...

Prieš mus guli krūva popierių. Ant kiekvieno iš jų — rajono vykdomojo komiteto kultūros skyriaus atspaudas ir vedėjo drg. Radzivilovo parašas. Visa tai — atsakymai laikraščio kritinius pasisakymus rajono kultūros-švietimo įstaigų adresu.

Jeigu spręstume iš popieriaus kiekio, galėtume padaryti išvadą, kad Radzivilovas jautriai reaguoja į kritiką iš apačios. Bet tai yra tik miras, kuris tuojau išnyksta susipažinus su šių atsakymų turiniu. Jie kvepia biurokratizmu, grynai administravimu, kultūros-švietimo įstaigoms iškeltų uždavinių nesupratimu.

Štai vienas iš drg. Radzivilovo plunksnos „sėdevrų“: j J. Žemaitės vardo kolūkio kolūkiečių skunda, kad demonstruojant kino filmą „Pagrobimas“ visą laiką gesdavo aparatūra, ir kad dalis žiūrovų išsivaiškščiojo taip ir nesulaukę filmo pabaigos, kultūros skyriaus vedėjas atsako: „... faktai pasitvirtino todėl, kad sena kino aparatūra dažnai genda“.

Nesupranta Radzivilovas, kad jo pareiga nenurodinėti apie aparatūros gedimus, o imtis žygių, kad ji veiktų tvarkingai!

Mėgsta Radzivilovas ir tokius atsakymus: „Faktai pasitvirtino. Skyriuje buvo išklausa darbo ataskaita... nurodytos priemonės“. Bet ko verti šie nurodymai ir kokią naudą jie duoda, ryškiai rodo sekantis faktas.

Dar sausio mėnesį laikraštyje buvo kritikuojamas Vajesiškio klubo-skaityklos ir bibliotekos darbas. Buvo nurodoma, kad šių kultūrinių įstaigų vedėjos Grabauskienė ir Mikuckaitė neorganizuoja kultūrinio darbo, nebuvoja kolūkiečių tarpe, o užsiiminėja vien plačių ataskaitų ir kultūros skyrių sudarymu.

Į kritiką kovo 3 dieną buvo gautas atsakymas: „... faktai pasitvirtino. Bibliotekos vedėja buvo iškviesta į skyrių, kur buvo išklausa jos dar-

bo ataskaita ir nurodytos priemonės trūkumams pašalinti“.

Nors po atsakymo jau praėjo mėnuo, tačiau trūkumai taip ir nešalinami. Grabauskienė ir Mikuckaitė tebedirba blogai. Tačiau artai svarbu Radzivilovui? Jam svarbu tik atsakyti, kad nekaltintų jo kritikos užgnaužimu, o pavaldžių įstaigų darbo pagerinimas jam mažiausiai rūpi.

Kultūros-švietimo įstaigų darbas — didelis ir įvairiausių. Bet, matyti, ir pats rajono kultūros skyriaus vedėjas nesupranta savo darbo svarbos. Jam atrodo, kad jeigu vedėjas sėdi klubo-skaitykloje, jeigu laikraščiai reguliariai prisluovami, o be to dar išleidžiamas sienlaikraštis, tai tos kultūros-švietimo įstaigos darbas gali būti skaitomas geru. Ar ne dėl to drg. Radzivilovas į kritinį straipsnelį „Kultūros-švietimo darbas Ivanovos supratimu“ atsakė, kad faktai nepasitvirtino. O juk vienintelė Ivanovos teigiamoji pusė yra tai, kad ji „atkakliai“ sėdi skaitykloje ir mezga kojines. Bet juk į skaityklą niekas neužėina, neveikia klubo taryba, nesuorganizuoti rateliai, neveikia sporto kolektyvas, na ir bendrai beveik nedirbamas joks kultūrinis-masinis darbas! Bet kultūros skyrių toks darbas pilnai patenkina, ir jis net gina Ivanovą.

Būtų galima pateikti dar daugiau Radzivilovo formalinio-biurokratinio atsirašinėjimo pavyzdžių. Bet ir pateiktų pavyzdžių užtenka, kad jie paašikintų, kodėl nepaisant daugkartinės kritikos negerėja rajono kultūros-švietimo įstaigų darbas. Šie faktai taip pat byloja, kad Radzivilovas, siųsdamas į redakciją formalius atsakymus, bet neištaisydamas iškeltų klaidų, faktiškai stoji į grubaus kritikos užgnaužimo kelią.

Rajono kolūkių pirmininkų seminaras

Šiomis dienomis MTS įvyko dviejų dienų rajono kolūkių pirmininkų seminaras. Pirmą dieną pirmininkai išklauzė LKP Zarasų rajono komiteto sekretoriaus drg. Binkio pranešimą „Partijos ir vyriausybės nutarimai dėl tolesnio žemės ūkio išvystymo“, MTS direktoriaus drg. Kandaurovo pranešimą „Kviečių auginimas nejuodžemio zonoje“, vyriausiojo agronomo drg. Rimkaus paskaitą „Apie žemės ūkio kultūrų priešakinius sėjos ir sodinimo bū-

dus“ ir vyriausiojo MTS zootechniko drg. Vaitkevičiaus paskaitą „Pašarų visuomeniniams gyvuliams gamybos ir paruošimo organizavimas, žaliųjų konvejerio organizavimas“.

Sėklų kokybės laboratorijos vedėja agronomė drg. Kandaurova papasakojo artelių pirmininkams apie durpių-pūdinių puodelių gamybą, jų panaudojimą ir apie ankstyvųjų daržovių auginimą.

Pirmos seminaro dienos pabaigoje žemės ūkio mašinų

inžinierius-mechanikas drg. Krugliakovas atliko su pirmininkais praktinius užsiėmimus, kaip gaminti durpių-pūdinių puodelius.

Antrą dieną kolūkių pirmininkai aplankė Latvijos TSR Grivos rajono priešakinis kolūkius - milijonierius „Zaria“ ir „Udarnik“. Broliškos respublikos kolūkiečiai supažindino svečius su įvairiomis kolūkinės gamybos šakomis, papasakojo, kaip jie siekia darbo laimėjimų.

J. Suchanovskis

Objektyvių priežasčių beieškant

Zarasų MTS, ten, kur yra žemės ūkio inventoriaus remonto dirbtuvės, stovi tvarkingos išvaizdos vienaaukštis mūrinis namukas. Jame yra traktorininkų - remontininkų bendrabutis.

Deja, tvarkingas šis namukas vien iš oro. Bendrabutyje neįsivaizduojamai nėsvaru. Beveik naujos antklodės neatpažįstamai suteptos. Paklodžių ir užvalkalų visiškai nėra.

Ne mažiau niūriai atrodo ir MTS sodyba. Čia mėtos mašinos, atsarginės dalys, įvairių rūšių geležis, varžtai, veržlės ir t.t.

Gal būt dėl to kalti patys traktorininkai, kurie nesilaiko švaros ir tvarkos? Traktorininkas drg. Jermalavičius pasakoja:

—Štai taip ir gyvename, taip ir dirbame. Prausiamės šaltu vandeniu, miegame dviese vienoje lovoje.

—Argi neturite pirties?
—Pirtis yra. Štai ji, beveik čia pat. Bet nekūrena jos, sako nėra malkų.

Taip jau yra įprasta MTS: traktorininkai murzini dėl to, kad nėra pirties, pirtis nekūrenama dėl to, kad nėra malkų, tipinėse remontinėse-mechaninėse dirbtuvėse nevelkia dušas dėl to, kad vamzdžiai buvo užšalę ir trūko ir t. t. Pasirodo, kiekvieną trūkumą galima paaiškinti visiškai objektyviomis priežastimis.

Be, kaip sakoma, yra ir atvirksčioji medalio pusė. O atrodo ji štai kaip: traktorininkai gyvena ir dirba nepakenčiamomis sąlygomis dėl to, kad MTS vadovai mažai rūpinasi jų poreikiais, nekojoja už tikros gamybinės kultūros įdiegimą.

Remontininkų kolektyvo prisilmtų įsipareigojimų įvykdymo terminas baigiasi balandžio 1 dieną, netrukus reikės išvažiuoti į lauką, bet

tai tartum užmiršo. Dirbtuvėse nesijaučiama to įtempimo, kuris turėtų būti jaučiamas sunkiomis dienomis. Kaip ir anksčiau, remontininkai daugiau vaikštinėja po dirbtuves, beieškodami įrankių ir atsarginių dalių, negu dirba. Kaip ir anksčiau, MTS vadovai nelaiko trūkumu to, kad nėra detalių šluostymui medžiagos, kad blogai sutvarkytos darbo vietos, blogos remontininkų gyvenimo sąlygos. Mechanizatorių darbas blogai organizuotas. Traktorininkai dar ligi šiol neprikirti prie darbo barų, o daugelis jų ir dabar kasdien permetami iš vienos vietos į kitą.

Visa tai privedė prie to, kad iki šios dienos MTS atremontuota vos 70 procentų traktorių parko. O juk paskutiniu metu žymiai pagerėjo aprūpinimas atsarginėmis dalimis.

Didelis stabdys remontuojant traktorius yra gamybos kultūros nebuvimas. Nekultūringumas, purvas — tai tikra rykštė, kuri žymiai sumažina darbo našumą ir darbo tempus.

Visa tai yra dėl to, kad MTS vadovybė nori pateisinti visus trūkumus, nurodydama į žemės ūkio ministeriją, o nesirūpina pertvarkyti darbą.

MTS vadovybė dar neįsąmonino visos partijos ir vyriausybės iškeltų uždavinių svarbos, dirba po senovei, kas neįgiamai atsiliepia į darbo sėkmę. Būtina artimiausiu laiku ištaisyti padėtį, kokybiškai ir laiku atremontuoti traktorius ir žemės ūkio inventorių, sėkmingai pasiruošti pavasario sėją atlikti aukštą agrotechnikos lygį, kad būtų garbingai įvykdyti pristilmti įsipareigojimai didinant grūdų gamybą kolūkiuose.

S. J u r j e v a s

Nutraukti betiksles pirmininko keliones

—Ir vėl mūsų pirmininkas į miestą iškeliauja,—kalba M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai, žiūrėdami, kaip kolūkio sunkvežimis iš garažo pasuka žinoma kryptimi—į Zarasus.

Tokios kolūkio pirmininko drg. Lukošūno kelionės — kasdieninis reiškinys. Prie jų kolūkiečiai jau įpratę ir žino, kad dabar pirmininko be vako nelauk. Žino kolūkiečiai taip pat, kad ne kolūkio reikalais važinėja Lukošūnas. Ne! Nė karto grįžtančiame sunkvežimyje nebuvo matyti nei geležies, kurios taip reikiama žemės ūkio inventoriaus remontui, nei sėklų, nei kokių nors žemės ūkio įrankių ar mašinų. Reikia atgabenti 23 tonas mineralinių trąšų, bet pirmininkui į Turmantą nepakeliui.

Visada sunkvežimyje tik vienas ir tas pats krovinys—kolūkio pirmininkas Lukošūnas. Grįždamas iš miesto pirmininkas dažnai būna nebelaivus: Sekančią dieną jam arba galvą skauda, ir jis „išsisi“ namuose, arba vyksta į Zarasus išsipagirti.

Gi reikalai kolūkyje visiškai blogai tvarkomi. Neuzilgo prasidės laukų darbai, o kolūkis jiems nepasiruošęs. Kur tik pažvelgsi — į klėtį, į kalvę, į arklides ar trąšų sandėlius, į kolūkio valdybą,—visur pamatysi betvarkę ir apsileidimą. Sėklus dar nebaigtos valyti. Kolūkis neturi ankštinių, vienmečių pašarinių žolių sėklų, trūksta vikių, sėmenų, avižių sėklų. Gi apie jų įsigijimą arba iškeitimą su

kitais kolūkais Lukošūnas negalvoja.

Tas pat ir su inventoriaus remontu. Dar reikia remontuoti 8 plūgus, apie 20 akėčių, iš 50 vežimų atremontuoti tik 4, dar reikia remontuoti apie 20 komplektų darbinų pakinktų.

Kolūkyje yra 2 kalvės ir 4 kalviai. Kodėl gi jie neįstengė atremontuoti viso inventoriaus? Pasirodo, visą žiemą nebuvo anglies, dažnai pritrūkdavo geležies. Dabar, gavę anglies, kalviai dirba. Bet kokios darbo sąlygos! Kalvė, kur dirba kalviai A. Juozapavičius ir J. Juozapavičius, mažytė, tuojau pritrūksta karčių akmens anglies dūmų, jog net kvėpuoti sunku. O darbo sąlygas galima pagerinti. Nauja kalvė, pradėta statyti dar 1950 metais, stovi truputį nebaigta įrengti. Buvo valdybos posėdyje priimtas nutarimas užbaigti kalvės statybą artimiausiu laiku, bet jis, kaip ir kiti nutarimai apie pasirėngimą sėjai, pasiliko valdybos posėdžio protokole.

Pasirėngimą sėjai labai apsunkina tai, kad kolūkis dar nesudarė gamybinio plano, brigados negavo konkrečių uždavinių. Gi kai nėra uždavinių, nėra plano, brigadininkai dažnai nežino, ką reikės veikti šiandien, ką rytoj... Bandė jie keletą kartų susirinkti į kolūkio valdybą gauti nurodymų, išsiaiškinti dėl trūkumų. Veltui. Pirmininko nėra, sąskaitininkui nurodymų dėl darbo uždavinių pirmininkas nedavė, klausimo dėl

medžiagų trūkumo be pirmininko neišspręsi, ir vėl eina brigadininkai be nieko atgal. Dėl to ne tik eiliniai kolūkiečiai nebeišeina į darbą, o ir patys brigadininkai pradėjo užsiimti pašaliniais darbais. Štai kovo 27 d. I brigados brigadininkas Skestavičius išėjo „uždarblauti“—visą dieną plovė mokyklai malkas. Brigadoje tą dieną dirbo tik 8 žmonės, nors galėjo išeiti į darbą 20. Dėl šios priežasties per visą žiemą į laukus išvežta tik 157 tonos mėšlo, nors jo perpildyti kolūkio tvartai. Durpių ir nepradėta vežti.

Negerėja padėtis ir pirmininkui būnant kolūkyje. Ir čia jis visą vadovavimą apriboja betiksliu važinėjimu. Štai prieš keletą dienų atrinkti šieno daržinės penktoje brigadoje važiuo kolūkio pirmininkas, revizijos komisijos pirmininkas, agronomas ir du brigadininkai. Pirmininkas galėjo vietoje betikslio važiavimo su visa brigada prie daržinės imtis darbo organizuoti pasirėngimą sėjai. Visa bėda ta, kad drg. Lukošūnas neatskiria, kas pirmininko darbe yra pagrindinis, o kas antraeilis dalykas. Nuo betikslio važinėjimo į miestą ir į daržinę reikalai kolūkyje nepagerės. Stekiant ištraukti artelę iš atsilikimo, reikia nutraukti betiksles keliones, gerai įsigilinti į padėtį visose kolūkinės gamybos šakose, konkrečiai joms vadovauti.

J. P e t i n i s
LKP rajono komiteto
instruktoriaus

Pradėjo papildomą žiemkenčių tręšimą

„Naujo gyvenimo“ kolūkio trečioji brigada pradėjo žiemkenčių pasėlių papildomą tręšimą mineralinėmis trąšomis. Brigados nariai A. Raginskis

ir P. Valuta pirmieji išvažiuavo į lauką. Jie jau patręšė apie 20 ha žiemkenčių.

Žiemkenčių papildomas trę-

šimas vykdomas ir kitose kolūkio brigadose.

L. M u r a v s k i s
„Naujo gyvenimo“ kolūkio
pirmininkas

PIRMŪNŲ TRIBŪNA

Kaip aš siekiu aukšto primelžimo žiemos laikotarpiu

Melžėja „Garbingo darbo“ kolūkyje dirbu beveik nuo jo susikūrimo. Per šį laiką aš susipažinau su gyvulių priežiūros taisyklėmis, su priemonėmis, kurios padeda kelti pieno primelžimą.

Praėjusiais metais mūsų kolūkio melžėjos neblogai padirbėjo. Jos primelžė vidutiniškai iš kiekvienos karvės po 1512 litrų pieno. Aš iš man priskirtos 8 karvių grupės primelžiau vidutiniškai po 1620 litrų pieno. Nors šio rezultato pasiekti man buvo nelengva, bet dabar aš galvoju pieno primelžimą dar labiau padidinti.

Aš įsitikinau, kad pasiekimas labai daug priklauso nuo to, kaip karvės prižiūrimos žiemos laikotarpiu. Jeigu jos nebus žiemą gerai prižiūrimos, tai vasarą sunku tikėtis, kad primelžimas pakils.

Tai žinodama, aš dedu visas jėgas ir žinias, kad žie-

mą pasiekčiau kaip galima aukštesnio primelžimo. Svarbiausia sąlyga to siekiant yra geras karvių parengimas veršivimuisi. Kiekvienai karvei prieš apsiveršiamą duodu pailsėti, kartu pagerinu ir jos priežiūrą. Melžimą nutraukiu prieš 65 dienas iki apsiveršiamimo. Užtrūkimo termino sumažinimas labai neįgiamai atsiliepia į primelžimą. Šiuo metu karvė išsisi, visas pašaras sunaudojamas jos organizmo išvystymui, o taip pat veršiuo organizmo išvystymui. Per trumpesnį laiką to labai sunku pasiekti, net jeigu pašaras bus ir labai geros kokybės. Karvė sulysta, apsiveršiamusi negali duoti daug pieno, o ir veršiuokas gimsta silpnesnis. Karves, duodančias daug pieno, užleisti prieš apsiveršiamimą yra sunkiau. Reikia palaipsniui mažinti sultingų pašarų ir koncentratų kiekį iki tol, kol karvė pradės per

dieną duoti 3—4 litrus pieno. Po 10 dienų užleidus karvę, pašarų davinį didinu, kad karvė išlaikytų buvusį riebumą.

Dabar man priskirtos grupės penkios karvės jau apsiveršiamosios. Tuojau po apsiveršiamimo karvėms pašaro davinį padidinau, kiek tik leido galimybės. Kiekviena melžiama karvė per parą gauna 16 kilogramų vasarinių šiaudų, 20 kilogramų silos, 2 kilogramus runkelių ir kilogramą išspaudų.

Tokio šėrimo rezultatai aiškūs — primelžiamo prieno kiekis nuolat didėja. Sausio mėnesį iš priskirtų man karvių primelžiau 880 litrų, vasario mėnesį — 1370 litrų. O kovo mėnesio pieno primelžimas viršija 1500 litrų. Vidutiniškai iš kiekvienos karvės per 3 šiuo metų mėnesius primelžta daugiau kaip po 450 litrų pieno.

Kad karvės geriau būtų šiaudus, mes juos maišome su silosu. Bet to dar toli gražu neužtenka. Būtų labai gerai paruošti akselį, sumaišyti jį su susmulkintais runkeliais, bet fermose nėra pašarų kauptyklės. Dėl to mes nustojame mažiausiai 3—4 litrų pieno iš kiekvienos karvės kasdien. O ir kitų daug darbo reikalaujančių pašarų paruošimo procesų mechanizacija pas mus neįvesta, kas labai apsunkina mūsų darbą.

Be to tik teisingas šėrimas padeda pasiekti aukšto pieno primelžimo. Didelę reikšmę turi ir gyvulių priežiūra, dienos režimo laikymasis.

Aš į karvidę ateinu 4 valandą ryto. Valanda praeina valant mėšlą. 5 valandą pradėdu melžti. 6 valandą karvės pašeriu. Po to išvežu mėšlą, galutinai baigiu valyti tvartus. Nuo 9 iki 12 valandos pertrauka, o po to vėl melžimas, šėrimas, valymas. Trečią kartą melžiu karves 6 valandą vakaro. Paskutinį kar-

lą pamelžusi, pašėrusi ir pagirdžiusi karves, dar kartą išvalau tvartą ir 10 valandą vakaro gyvulius saugoti perduodu budinčiam.

Karvidėje visada švaru, karvės nuvalytos. Pašarus visada duodu tuo pačiu laiku, tris kartus per parą, darydama po kiekvieno šėrimo 6 valandų pertrauką. Girdomi gyvuliai irgi tris kartus per dieną.

Karvės išeis į laukus nesulysusios, kas leis žymiai pakelti jų produktyvumą. Aš dabar įsipareigojau primelžti iš kiekvienos karvės per metus ne mažiau kaip 2200 litrų pieno, t.y. neatsilikti nuo geriausios „Lenino atminties“ kolūkio melžėjos K. Lukjanovos. Susipažindama su geriausių šalies melžėjų darbo patyrimu, aš galėsiu įvykdyti priimtą įsipareigojimą. Tai bus tolesnio gyvulių produktyvumo kėlimo, viso kolūkio piniginių ir natūralinių pajamų didėjimo laidas.

B. P i e v i š k y t ė
„Garbingo darbo“ kolūkio
melžėja

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Klubas-skaitykla ar dūminė pirkia?

Mūsų P. Cvirkos vardo kolūkyje yra klubas-skaitykla, biblioteka. Ten būtų galima pailsėti, paskaityti laikraščius, žurnalus, pažaisti šachkėmis, šachmatais, domino. Bet reikalas tas, kad dėl besiveržiančių iš sulrusios krosnies dūmų patalpose nėra valandos negalima išsėdėti. Dū-

mais aprūkę sienos, lozungai, plakatai, portretai.

Ne kartą kolūkiečiai priminė apylinkės Tarybos pirmininkui drg. Kochankai apie krosnies remontą, tačiau jų poreikiams jis ir kurčias, ir nebylus. Matyti, drg. Kochankai nei gėda, nei dūmai akių graužia.

A. Jauniškienė

Jaunųjų technikų sąskrydis

Neseniai Zarasų Marytės Melnikaitės vardo vidurinėje mokykloje įvyko jaunųjų technikų sąskrydis.

Mokytojas Andriūnas su pažindino mokinius su naujais pasiekimais fizikos ir technikos srityje. Ypač didelį susidomėjimą mokinių tarpe sukėlė pasakojimas apie atominę energiją, apie jos perspektyvas ir vaidmenį mūsų laikioje statyboje.

Sąskrydžio dalyviai apžiū-

rėjo naujai įsigytas mokslo pavaizdumo priemones. Buvo parodyti ir pačių mokinių padaryti įvairūs prietaisai, kaip Nastajaus ir Leipaus (X kl.) radijo priimtuvai, prietaisai indukcinės srovės gavimui ir kt. Moksleiviai sprendė galvosūkius, klausimus ir uždavinius iš technikos. Daugiausia taškų surinko Putrimas ir Nečiūskytė.

Sąskrydis praėjo labai įdomiai.

D. Kondratavičiūtė

Istaigos be iškabų

Nelengva surasti Zarasuose statybos kontorą ir rajono komunalinio ūkio skyrių — ant minėtų įstaigų nėra iškabų. Atvažiuavę su reikalais kolūkiečiai ilgai turi eiti iš įstaigos į įstaigą, arba klaus-

ti praeivius, kaip patekti į statybos kontorą ar į komunalinio ūkio skyrių. Kada gi tuo susirūpins šių įstaigų vadovai?

J. Ažulovas

Išvyka į MTS

Prieš keletą dienų Imbrado septynmetės mokyklos mokiniai, vadovaujant mokytojoms drg. drg. Dūdėnaitėi ir Petravičiūtei, surengė išvyką į Zarasų MTS. Čia jie ap-

žiūrėjo žemės ūkio mašinas. MTS mechanikas drg. Žilėnas paaiškino savaeigio kombaino bei bulvų sodinimo mašinos konstrukciją.

I. Martynovas

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Geriau pristatyti spaudą“

Tokio pavadinimo skaitytojo laiškas buvo išspausdintas šių metų „Pergalės“ 19 numeryje. Jame buvo nurodyta, kad „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje blogai dirba laiškini-

ninkai Ramanauskienė ir Juršys.

Kolūkio valdyba pranešė, kad padėčiai ištaisyti įmansi priemonių. Ramanauskienė išpėta, o Juršys atleistas iš laiškiniuko pareigų.

Apsaugokime žuvis

Pavasarij ežeruose ir upėse ištirpus ledams prasideda žuvų nerštas. Daug nuostolių neršto metu žuvų ūkiui padaro plėšriosios žuvis, bet dar daugiau brakonieriai, kurie, gyvendami prie vandenių ir žinodami žuvų neršto vietas ir laiką, visokiais būdais naikina žuvis.

Žuvų neršto metu (neršto laikas skaitomas nuo gegužės mėn. 5 d. iki birželio mėn. 10 d., o atskirioms žuvų rūšims tęsiasi net iki liepos mėn. 10 d.), žvejojimas, išskyrus žvejybą meškere ir velke, draudžiamas.

Žuvisaugos įstatymu vandenyse, neužtvirtintuose valstybiniam žuvis pramonės ūkiui, žvejų kolektyviniams ūkiams, draugijoms ir kitoms organizacijoms, žvejyba ir vėžių gaudymas neršto metu leidžiama vienu statomuoju tinklu (sietka) iki 20 m ilgio, kurio akučių dydis ne mažesnis kaip 22 mm. Vėžiai leidžiama gaudyti trimis bučiukais iki 80 cm ilgio. Taip pat galima žvejoti šniūrais su kabliukais, kurių gali būti ne daugiau kaip 25.

V. Čiburys

žuvisaugos-žuvisausos inspektorius

„Pergalės“ skaitytojų konferencija kolūkyje

Praėjusį sekmadienį „Pirmūno“ kolūkyje įvyko rajoninio laikraščio „Pergalė“ skaitytojų konferencija, kurioje dalyvavo daugiau kaip 150 kolūkiečių, tarnautojų, vietos inteligentų.

Konferenciją atidarė žemės ūkio artelės valdybos pirmininkas drg. Savickas.

Pranešimą apie rajoninio laikraščio darbą padarė redakcijos laišku ir masinio darbo skyriaus vedėjas drg. Kazlauskaitė.

Konferencijoje aktyviai pasisakė laikraščio skaitytojai.

—Nemažai straipsnių apie gyvulininkystę ir žemės ūkį spausdinama laikraštyje, — kalba kolūkio pirmininkas J. Savickas. — Tačiau tie straipsniai mažai tedavė naudos, nes laikraštis neįsigilino į pačius esmingiausius dalykus, aprašydamas viską gana paviršutiniškai, bendrai, pateikdamas maža skaičių, faktų.

Pavyzdžiui, laikraštis, rašydamas apie K. Lukjanovos pasiekimus, nenurodo, kaip minėtoji melžėja prižiūri karves: po kiek ir kokių pašarų duoda per dieną, kaip pas ją sudarytas šėrimo grafikas. Konkretūs skaičiai ir nurodymai daug padėtų kitių kolūkių gyvulininkystės darbuotojams gerinant gyvulių priežiūrą.

Laikraštis, nušviesdamas rajono darbo pirmųjų pasiekimus, turi smulkiai ir konkrečiai aprašyti, kokiomis priemonėmis naudojantis jie pasiekti.

Kolūkietis drg. Skaldavičius nurodė, kad rajoninis laikraštis visiškai nerašo apie bitininkystę, kuri gali duoti kolūkiams nemažas pajamas. Jis pareiškė norą, kad laikraštyje būtų spausdinami agronomų patarimai bitininkystės klausimu.

—Laikraštyje nėra išsamnių straipsnių apie sodininkystę, — pasakė agronomas drg. Mičiūnas. — Mūsų rajono kolūkiuose yra nemaža sodų, tačiau laikraštis, apart mažų informacijų, apie sodininkystę nerašo. O gero, prityrusio sodininko pasakymas spaudoje duotų daug pamokančio visų kolūkių sodininkams.

—Taip pat, — toliau kalba agronomas, — laikraštyje nebūna patarimų vėsantitarais. Vėsantitarais kolūkiuose dirba nauji, šiame darbe dar neprityrę žmonės, ir laikraštis, pateikdamas medžiagą apie vėsantitarinį darbą, suvaidintų nemažą vaidmenį, gerinant vėsantitarinį aptarnavimą kolūkiuose.

Apie laikraštyje pamiršią sąskaitybos klausimą kalbėjo kolūkio sąskaitininkas V. Neverauskaitė. Ji taip pat nurodė, kad paskutiniu laiku laikraštyje maža straipsnių apie gyvulininkystės fermas — kaip žiemoja visuomeniniai gyvuliai, koks jų produktyvumas ir t. t.

Po konferencijos susirinkusiems buvo pademonstruotas spalvotas kino filmas „Audra“.

Tarptautinė apžvalga

Vakarų Europos tautos atmeta „Europos armiją“

Kiekviena diena iš naujo įrodo, kad tautos vis smarkiau priešinas amerikiniams planams atkurti Vakarų Vokietijoje „Europos armijos“ priedanga hitlerinio tipo karinę mašiną. Kova prieš sukūrimą „Europos armijos“, numatomos sutartyje dėl „Europos gynybinės bendrijos“, yra, kaip pažymi prancūzų laikraštis „Liberasion“, „Vakarų Europos šalių politinio gyvenimo centre“. Toje kovoje telkiasi plačiausi gyventojų sluoksniai. „Europos armiją“ atmetančių patriotinių jėgų vienybė stiprėja.

Tai parodė, tarp kitko, šiomis dienomis Paryžiuje įvykusi Prancūzijos, Anglijos, Italijos, Vakarų Vokietijos, Olandijos, Belgijos ir Liuksemburgopolitinių bei visuomeninių veikėjų konferencija. Nepaisant pažiūrų skirtingumo, konferencijos dalyviai pasmerkė „Europos armijos“ sukūrimo idėją kaip grėsmę taikos reikalui. Konferencija pareikalavo atnaujinti pradėtas Berlyne derybas, siekiant taikingai sureguliuoti neišspręstas tarptautines problemas, tame tarpe — sudaryti taikos sutartis su Vokietija ir Austrija, išplėsti šalių tarpe ekonominius bei kultūrinius ryšius ir t. t.

Praėjusi savaitė pasižymėjo gausiais Anglijos visuomenės atstovų mingais bei susirinkimais. Anglijos visuomenė ryžtingai pasisako prieš „Europos armiją“ ir smerkia Anglijos vyriausybės politiką šiuo klausimu. Savo kalboje Londono mitinge parlamento narys leiboristas Orbečas pareiškė, kad „anglų tautos dauguma yra nusiteikusi prieš Europos gynybinę bendriją bei su ja susijusį Vakarų Vokietijos perginklavimą“.

Prancūzijoje liaudies delegacijos, kaip išreiškia laikraštis „Mond“, stačiai „šturmuoja“ nacionalinio susirinkimo deputatus, reikalaujamos iš jų neratifikuoti sutarties dėl „Europos armijos“. Didžiulį užmojų protesto judėjimas įgavo taip pat Italijoje ir kitose šalyse.

Vakarų Europos tautos vis labiau įsitikina tuo, kad vietoj garsiosios „Europos gynybinės bendrijos“ reikalinga bendraeuropinio kolektyvinio saugumo sistema, kuri padarytų galą dabartiniam Europos suskaldymui ir užkirstų kelią agresyviai vokiškajam militarizmui atgaivinti Vakarų Vokietijoje. Ši siekiama gerai išreikškė buvęs Vokietijos reichskancleris Jozefas Virtsas. „Kelias, kurį Berlyno pasitarime labai tiksliai nurodė TSRS užsienio reikalų ministras V.M. Molotovas — būtent, užtikrinti bendraeuropinį kolektyvinį saugumą, — pareiškė Jozefas Virtsas, — yra vienintelis taikos Europoje klausimo sprendimas“.

Kas slypi už Turkijos - Pakistano karinio pakto

Kaip pripažįsta daugelis užsienio apžvalgininkų, Jungtinių Valstybių politika Azijoje neturi nieko bendro su to rajono tautų siekimais sustiprinti taiką ir susilpninti įtempimą tarptautiniuose santykiuose. Priešingai, „amerikiečių veiksmai Azijoje, — rašo indų laikraštis Džanasata, — dar labiau didina šį įtempimą“. JAV siekia išplėsti savo karines bazines Azijoje, sudaryti čia naujus karinius blokus bei gruputes, pajungiant juos savo agresyviems planams. Tokia, pavyzdžiui, yra amerikiečių nurodymu lipdoma Turkijos ir Pakistano karinė sąjunga.

Tarybinės vyriausybės kovo 18 d. notoje Turkijos vyriausybei buvo parodyti tikrieji tos sąjungos tikslai. Turkijos-Pakistano paktas, nurodyta notoje, yra skirtas kitoms šalims įvesti į karinį bloką, dėl to nurodytasis paktas vertinamas kaip branduolys Viduriniųjų Rytų kariniam blokui sudaryti.

Turkijos-Pakistano karinė sąjunga sudaro tiesioginę grėsmę Rytų tautų nacionalinei nepriklausomybei ir saugumui.

Užsienio spauda pažymi, kad Jungtinės Valstybės ketina įjungti į Turkijos-Pakistano bloką ir kitas šalis. Kad tokių planų esama, rodo, be kita ko, Irako karaliaus Felsajo II keltonė į Pakistaną. Laikraštis „Niujork Taims“, nurodydamas, kad Amerikos diplomatijos tikslas yra „išplėsti Turkijos-Pakistano paktą visomis kryptimis“, tiesiai rašo, kad, be Irako, prie šio pakto turi būti pritrauktos Sirija, Transjordanija, Iranas ir kitos šalys. Tuo tikslu JAV gundo tas šalis visokios „pagalbos“ pažadais.

JAV manevrai Artimuosiuose ir Viduriniuosiuose Rytuose, galiausiai, yra skirti paversti šio rajono šalis Amerikos kariniais placdarmais, išsaugoti jose kolonijinį režimą, nuslopinti nacionalinį išsivadavimo judėjimą. Bet rytų tautos, kaip pažymi Egipto laikraštis „Al Gumchurija“, ryžtingai atsisako užsidedėti naujos priklausomybės jungą.

Turkijos-Pakistano paktas sukėlė griežtus protestus Rytų šalyse, kurių tautos nori gyventi nepriklausomai, taikingai, draugystėje ir bendradarbiauti su visomis šalimis.

V. Charkovas

Redaktorius

L. RUDAŠEVSKIS